

Výtah z učebnice prof. Karla Petráčka, Učebnice spisovné arabštiny, Praha SPN 1965, 1. díl. Text byl pouze nepatrně upraven, především pokud jde o psaní velkých písmen a přepis. Velká písmena v označení gram. termínů byla nahrazena malými, např. Perf. = perf., přepis ch byl nahrazen ħ, dž za ğ, dlouhé vokály, např. kátaba za kātaba. Text ještě neprošel finální korekturou a může obsahovat chyby! Verze 1.0, 11. dubna 2005

Rozšířené kmene slovesné

Arabština má obdivuhodně rozvinutý systém, jak odvozovat od kmene základního nebo od jména kmene další, které nějakým způsobem pozměňují význam kmene základního nebo od jména tvoří sloveso.

Odvozování se děje pomocí předpon /a-, ta-, in-, ista-, 'i-/ nebo infixu /-ta-/ nebo zdvojením souhlásky 2. /nebo 3./ či prodloužením samohlásky za první souhláskou kmene. Jedno sloveso se nemusí vyskytovat ve všech odvozených kmenech.

Rozdíl mezi třemi typy slovesa v základním kmene je zde setřen, vokalizace je u všech sloves téhož rozšířeného kmene stejná a udržuje se beze změny ve všech osobách a číslech slovesného tvaru. Číslo odvozeného kmene se ve slovnících označuje římskou číslicí.

Jednotlivé kmene mají sice jisté hrubé významy, dokonce každý několik, ale konkrétnímu významu se učíme jako slovíčkům. Rozeznáváme kmene odvozené PRIMÁRNÍ /II, III, IV/ a SEKUNDÁRNÍ /V, VI, VII, VIII, X/ - což jsou vlastně kmene reflexivní /zvrtné/ od primárních. IX. kmen je vyhrazen barvám a tělesným nedostatkům.

II. KMEN

kattaba	jukattibu	kattib	mukattibun	mukattabun
ʿallama	juʿallimu	ʿallim	muʿallimun	muʿallamun

perf. -a--a-

imperf. ju-a--i-

Forma

Tvoří se zdvojením 2. souhlásky kmene. Zdvojení zůstává ve všech tvarech slovesa. Imperfektum má v předponě -u- /ju-, tu- atd./ a v kmene -i-. Způsoby imperfekta se tvoří pravidelně od oznamovacího způsobu. Rozkazovací způsob nemá pomocnou samohlásku. Participia aktivní a pasivní se tvoří /stejně jako ve všech odvozených kmenech/ předponou mu-, aktivní má kmenovou samohlásku -i-, pasivní -a-

pf.	imperf.	subj.,apok	rozkaz	participum aktivní	participum pasivní
kattaba	jukattibu	jukattiba / jukattib	muži: kattib ženo: kattibī	mukattibun	makattabun

kattabat	tukattibu			
kattabta	tukattibu			
kattabti	tukattibīna			

kattibū
kattibna
atd.

Významy

1 - INTENSIVNÍ /zesiluje činnost/

kasara - rozbít : kassara - roztřískat, rozbít na padrť
qatala - zabít : qattala - pobít, povraždit, masakrovat
qaṭṭa'a - ustříhnout : qaṭa'a /rozstříhat na kousky/

2 - KAUSATIVNÍ nebo FAKTITIVNÍ /způsobit, nebo učinit, aby nastalo to, co vyjadřuje základní kmen:/

ʿalima - vědět : ʿallama - dát vědět, učit někoho
ḥamala - nésti : ḥammala - naložit, dát nést

Má-li sloveso základní význam "mít vlastnost", "být ve stavu" dostává ve II. kmeni význam "uvést do tohoto stavu, či vlastnosti":

ḍaʿufa - být slab : ḍaʿafa - oslabit
fariḥa - být vesel : farraḥa - rozveselit

3 - DEKLARATIVNÍ nebo ESTIMATIVNÍ /prohlásit, považovat, pokládat za.../

kaḍaba - lhát : kaḍḍaba - prohlásit, pokládat za lháře
ṣadaqa - mluvit pravdu : ṣaddaqa - pokládat za pravdomluvného, věřiti

4 - DENOMINATIVNÍ /tvoří se tak slovesa od jména/

ḡajšun - vojsko : ḡajjaša - mobilizovat
ḡildun - kůže : ḡallada - vázat knihu

Nejčastější významy II. kmene jsou intenzivní a kausativní a jako v ostatních kmenech význam denominativní.

III. KMEN

kātaba	jukātibu	kātib	mukātibun	mukātabun
ḥāsana	juḥāsīnu	ḥāsīn	muḥāsīnun	muḥāsānun

perf. -ā-a-
imperf. ja-ā-i

Forma

Tvoří se prodloužením samohlásky za 1. souhláskou kmene. Imperfektum má předponu ju- a samohlásku -i- v kmeni jako II. Způsoby imperfekta se tvoří pravidelně, participia mají mu-, aktivní má "i", pasivní má "a" v kmeni.

perf.	imperf.	subj.	apok.	rozkaz	part. akt.	part. pas.
kātaba	jukātibu	jukātiba	jukātib	kātib	mukātibun	mukātabun
kātabat	jukātibu	atd.	atd.	kātibī		
kātabta	atd.	atd.	atd.			

kātibū, kātibna, atd.

Význam

1 - předmětový /jindy se říká "cílový"/, to značí, že děj jde přímo na nějaký podmět. III. kmen se pak pojí nejčastěji s akusativem:

kataba - psát : kātaba - dopisovat někomu, korespondovat

/má-li sloveso v základním kmeni předložku, ve III. kmeni ji ztrácí a děj jde přímo na předmět /v akusativu/:

kataba ʾilā - napsat někomu : kātaba-hu - dopsat někomu

2 - vedlejší význam bývá "snažit se o"

sabaqa - předcházet : sābaqa - snažit se předejít, závodit

qatala - zabít : qātala - snažit se zabít někoho, bojovat proti někomu

3 - od sloveso značících "míti nějakou vlastnost" má III. kmen

význam "uplatňovat tuto vlastnost vůči jinému":

ḥasuna - být hezký : ḥāsana - jednat hezky s někým

laṭafa - být dobrotivý, přátelský : laṭafa - jednat s někým mile, dobrotivě, přátelsky

4 - denominativní :

safarun - cesta : sāfara - cestovat

Nejčastější významy jsou předmětové a denominativní.

IV. KMEN

ʾaktaba	juktibu	ʾaktib	muktibun	muktabun
ʾaḥraḡa	juḥriḡu	ʾaḥriḡ	muḥriḡun	muḥraḡun

perf. ʾa--a-

imperf. ju--i-

Forma

Tvoří se předražením předpony ʾa- a vynecháním samohlásky za 1. souhláskou. V imperfektu není znakem předražené ʾa-, ale jen nepřítomnost samohlásky za 1. souhláskou. Stejně ve způsobech imperfekta, v

rozkazovacím způsobu se místo pomocné samohlásky objevuje původní předpona 'a-. V participiích není po příponě mu- předražené 'a-, není však samohlásky za 1. souhláskou kmene.

pf.	imperf.	subj.	apok.	rozkaz	part. akt.	part. pas.
'aktaba	juktibu	juktiba	juktib	'aktib	muktibun	muktabun
'aktabat	tuktibu	tuktiba	tuktib	'aktibī		
'aktabta	atd.	atd.	atd.			
				'aktibū		
				'aktibā		

atd.

Význam

1 - kausativní /způsobit, aby.../

ḥaraḡa - vyjít : 'aḥraḡa - nechat vyjít, vyvésti

ḡalasa - sedět : 'aḡlasa - nechat posadit, usadit

fahima - rozumět : 'afhama - nechat porozumět, vysvětlit

Jak jsme viděli, kausativní význam má i II. kmen. Mnohdy je ale rozdíl v kausativním významu II. a IV. kmene u stejného slovesa:

'alima - vědět - II. 'allama - učit, IV. 'a'lama - oznámit

ḥaḍara - být přítomen - II. ḥaḍḍara - připravit IV. 'aḥḍara - předvést

/zpřítomnit/

2 - denominativní

maṭarun - déšť : 'aṣṭara - pršet /podmětem je nebe/

ṭamarun - plod : 'aṭmara - dávat plody

3 - některá slovesa ve IV. kmeni s významem denominativním označují "pohyb některým směrem"

naḡḍun /Neḡḍ/ : 'anḡada - táhnouti směrem do Neḡḍu;

jiné mají význam "státí se v jisté době":

ṣabāḥun /Jitro/ - 'aṣbaḥa - státí se ráno /vl. vstoupiti

do jitra; 'aṣbaḥa má však dnes již význam "státí se"/

Nejdůležitější významy jsou kausativní a denominativní.

Poznámka:

Nezatěžujte se příliš studiem významů! Hlavní je znát důkladně !!/ vokalizaci imperfekta, od kterého se snadno odvodí tvary další /imperativ a participia/.

Významu se stejně musíte naučit se slovesem.

Pasivní tvary

sloveso v odvozených kmenech mají stejnou vokalizaci jako v kmeni prvním:

II. kuttiba, jukatabu

III. kūtiba /!/ , jukātabu

IV. ʔuktiba, juktabu /imperfektum se neliší od I. kmene!/
Rozšířené kmeny slovesné V. - X. Pasivní tvary kmenů V. - X.

Tabulka rozšířených kmenů

ʔaṭina, a - dovolit někomu /li-/ něco /fi/

ʔaḥbara IV - oznámit někomu /ak./ něco /bi-/, zpravit někoho o něčem

ittabaʿa VIII - sledovat, následovat někoho /ak./

ittabata VIII - být připevněn

iḡtamaʿa VIII - shromáždit se, být shromážděn

iḥmarra IX - být červený, červenat se

iddaʿama VIII - opírat se o něco /ʿalā/

iddakara VIII /nebo idḍakara/ - vzpomenout si na něco /ak./

izdaḥama VIII - být přecpán, přeplněn něčím /bi-/

izdāda VIII - přibývat v počtu, narůstat v množství

istaḍana X - prosit o dovolení k něčemu /fi/

istaṭqala X - pokládat něco /ak./ za těžké

istaḥḡara X - zkamenět

istaḥsana X - pokládat něco /ak./ za hezké

istaḥbara X - informovat se u někoho /ak./ na něco /ʿan/, zeptat se někoho na něco

istaḡfara X - prosit někoho /ak./ o prominutí něčeho /min/

istaktaba X - prosit někoho /ak./ o napsání něčeho /ak./

iṣṭadama VIII - srazit se s někým /bi-, maʿa/, narazit na /bi-/

iṣfara IX - být žlutý

iḍṭaraba VIII - zmítat se, být zmítán

iṭraṣṣa IX - být hluchý

iṭṭarada VIII - nepřetržitě následovat za sebou, téci nepřetržitě

izzalama VIII /nebo iṭṭalama/ - trpět bezprávím, být utlačován

iʿtaqala - zatknout někoho /ak./, internovat

iktasaba VIII - vydělat si něco /ak./, vlastnit

ilṭaqata VIII - sebrat si něco /ak./ se země, přijímat /obraz, vlny/

intaḥaba VIII - vybrat, zvolit někoho /ak./

inqasama VII - dělit se v /ʿilā/, být rozdělen

inqataʿa VII - být oddělen, oddělit se, přestat

inkataba VII - subskribovat, upsat něco /ak./

inkasara VII - rozbít se, být rozbit

tabiʿa, a - následovat někoho /ak./

taḡāhala VII - stavět se nevědomým

taḥāra VI - vésti válku navzájem, bojovat navzájem
 taḥāsana VI - navzájem hezky jednat
 ta'arraba V - stát se Arabem, připodobnit se Arabům
 ta'allama V - učit se něčemu /ak./
 tafarraqa V - rozdělit se, být rozdělen, rozštěpen
 taqātala VI - navzájem bojovat
 tanaṣṣara V - státi se křesťanem
 takātaba VI - stát ve vzájemném písemném styku, dopisovat si navzájem
 takassara V - rozbít se na kousky, zlomit se
 tamāraḍa VI - předstírat nemoc, simulovat
 ṭabata, u - být pevný, zůstat někde /bi-/
 ṭaqla, u - být těžký /vahou
 ḡama'a, a - shromáždit něco /ak./
 ḡahila, a - být nevědomý, nevědět, neznat něco /ak. nebo bi-/
 ḥaḡarum, ḥaḡārun - kámen
 ḍakara, u - vzpomenout si na něco /ak./
 zaḡama, a - tlačit, zahnat někoho /ak./ do úzkých
 ṣadama, i - vrazit do někoho /ak./, srazit se s /bi-/
 ṭarada, u - zahnat, odehnat někoho /ak./ od /min/
 za'lama, i - činit zlo, bezpráví, utlačovat, škodit někomu /ak./
 ḡafara, i - prominout někomu /li-/ něco /ak./, odpustit
 farrāqa II - rozdělit něco /ak./
 kasaba, i - získat, vydělat /peníze - ak./
 laqaṭa, u - sebrat se země, zvednout se země
 naṣrānījun, naṣrānīj - křesťan

V. KMEN

takattaba	jatakattabu	takattab	mutakattibun	mutakattabun
ta'allama	jata'allamu	ta'allam	muta'allimun	muta'allamun

perf. ta-a--a-

imperf. jata-a--a-

Tvoří se od kmene II. přidáním předpony ta- /při zachování zdvojení 2. souhlásky/. Imperfektum má ja- a samé -a-, způsoby pravidelně, participia od imperfekta mu-, aktivní má -i-, pasivní -a- v kmene.

Forma

perf.	imperf.	subj.	rozkaz.	part.akt.	part. pas.
takattaba	jatakattabu	jatakattaba	takattab	mutakattibun	mukattabun
takattabat	tatakattabu	takattabī			
takattabta	tatakattabu	apok.	takattabū		
tatakattabīna	jatakattab	takattabna			

ʾatakattabu	atd.				
-------------	------	--	--	--	--

Poznámka:

U osob, která mají v imperfektu předponu ta-, se v V. aVI. kmenei věkdy vypouští jedno -ta-: místo tatakattabu je /s elipsou slabiky -ta-/takattabu. Je to však řídký jev.

Význam

1 - zvrtný /reflexivní/ od kmene II. deflexivní značí, že
 děj se od podmětu opět k němu vrací, podmět je i předmětem
 /zabíti - zabíti se/
 kassara - rozbít na kousky : takassara - rozbít se na kousky
 ʿallama - učit někoho : taʿallama - učit se
 farraqa - rozdělit : tafarraqa - rozdělit se

2 - denominativní
 naṣrānījun - křesťan : tanaṣṣara - stát se křesťanem
 ʿarabun - Arabové : taʿarraba - stát se Arabem, připodobnit se k Arabům

IV. KMEN

takātaba	jatakātabu	takātab	mutakātibun	mutakātabun
taqāṭala	jataqāṭalu	taqāṭal	mutaqāṭilun	mutaqāṭalun

perf. ta-ā-a
 imperf. jata-ā-a

Forma

Tvoří se od kmene III. předražením předpony ta- /při zachování dlouhé samohlásky po 1. souhlásce kmene/.

Imperfektum má předponu ja- a samé -a- v kmenei, způsoby pravidelně, participia rovněž, aktivní -i-, pasivní -a- v kmenei.

perf.	imperf.	subj.	apok.	rozkaz.	part.akt.	part.pas.
takātaba	jatakātabu	jatakātaba	jatakātab	takātab	mutakātibun	mutakātabun
takātabat	tatakātabu			takātabī		

atd.

viz poznámka k V. kmenei!

Význam

1 - zvrtný /reflexivní/ od kmene III. často s vedlejším významem vzájemnosti /reciprocity/

qātala - bojovat proti někomu : taqātala - bojovat navzájem

ḥāsana - jednat hezky s někým : taḥāsana – navzájem hezky jednat

Vyskytuje se proto nejčastěji v množném nebo dvojném čísle nebo je podmětem kolektivum: taḥārabū - vedli navzájem válku, taḥāsana ʾn-nāsu - lidé navzájem hezky jednali.

2 - řídký je význam "předstírat něco":

marīḍa - být nemocen : tamāraḍa - předstírat nemoc

ḡahila - nevědět : taḡāhala - předstírat nevědomost

VII. KMEN

inkataba	jankatibu	inkatib	munkatibun	munkatabun
inkasara	jankasiru	inkasir	munkasirun	munkasarun

perf. in-a-a-

imperf. jan-a-i-

Forma

Tvoří se od kmene I. /základního/ předponou in- /"i" je pomocná samohláska, která odpadá uprostřed věty po jiné samohlásce/. Imperfektum má předponu ja- a imperfektní samohlásku -i-. Participia dle toho, aktivní -i-, pasivní -a- v kmeni.

perf.	imperf.	subj.	apok.	rozkaz.	part.akt.	part.pas
inkataba	jankatibu	jankatiba	jankatib	inkatib	munkatibun	munkatabun
inkatabat	tankatibu			inkatibī		

atd.

Význam

1 - zvrtný /reflexivní/ od kmen I. /základního/. Často se mění ve význam pasivní:

kasara - rozbít : inkasara - rozbít se, být rozbit

qaṭaʿa - oddělit : inqaṭaʿa - oddělit se, být oddělen, přestat

qasama - rozdělit : inqasama - dělit se, být rozdělen

VIII. KMEN

iḡtamaʿa	jaḡtamiʿu	iḡtamiʿ	muḡtamiʿun	muḡtamaʿun
iktasaba	jaktasibu	iktasib	muktasibun	muktasabun

perf. i-ta-a-
 imperf. ja-ta-i-

Forma

Tvoří se od I. kmene vložení -ta- za první souhlásku kmene. Přitom se před tuto první souhlásku dává pomocná samohláska i-, která odpadá uprostřed věty po jiné samohlásce. Tato samohláska tvoří s první souhláskou kmene jednu slabiku: iğ-ta-ma-‘a. Imperfektum zachovává příznak -ta-, nemá ale pomocnou samohlásku před první souhláskou. Vokalisace předpony ja-, kmene -a-i-. Participia dle toho, aktivní -i-, pasivní -a- v kmeni.

Od kořene ğama‘a - shromáždit

perf.	imperf.	subj.	apok.	rozkaz.	part.akt.	part.pas.
iğtama‘a	jağtami‘u	jağtami‘a	iğtami‘ū	iğtami‘	muğtami‘un	muğtama‘un
iğtama‘at	tağtami‘u			iğtami‘ī		
				iğtami‘ā		

Význam

reflexivní a pasivní od I. kmene:

ğama‘a - shromáždit : iğtama‘a - shromáždit se, být shromážděn

Zatím co v VII. bylo reflexivní zájmeno jen v akusativě /podle našeho chápání/, tedy "se", v VIII. kmeni může být i v našem 3. pádě /dativu/, tedy "si"

laqaṭa - sebrat se země: iltaqaṭa - sebrat si se země

kasaba - vydělat /peníze/ : iktasaba - vydělat si

V několika případech má VIII. kmen význam slovesa předmětového:

i‘taqala - internovat, zatknout

intaḥaba - vybrat, zvolit

U některých sloves není rozdíl mezi významem kmene prvního a VIII.

Změny vloženého -ta- :

Souhláska "t" vloženého -ta- podléhá jistým změnám tehdy, je-li první souhláska kmene, za kterou se octne, t, ṭ, d, ḍ, z, ṣ, ḍ, ṭ, ḗ. Někdy však změně podlehne první souhláska kořene.

a/ je-li první souhláska kmene "t" nebo "ṭ" , vložené "t" se s ním spojuje a vytváří -tt- nebo -ṭṭ- :

tabi'a - následovat : VIII ittaba'a. Zde zvláště pozor na psaní, píše se jedno "t" s tašdídem /zdvojení/:

ṭabata - být pevný : VIII itṭabata - být připevněn

Je-li první souhláska "ṭ", pak samo někdy podléhá vloženému "t" a mění se v něj /připodobňuje se k němu/: je tedy možný i tvar ittabata /vedle itṭabata/.

b/ je-li první souhláska "d", "ḍ" nebo "z", vložené -t- se mění na svůj hlasný protějšek /připodobňuje se první hlásce co do hlasnosti/ - d nebo ḍ :

zahrama - tlačit : izdahama - být přeplněn, nacpán

da'ama : idda'ama - opírat se o něco

ḍakara : iḍḍakara - vzpomenout si

Pozor na psaní : dd a ḍḍ se píše pomocí tašdīdu.

Je-li první hláskou kmene "ḍ", může se samo připodobnit k "t" tím, že ztrácí svůj úžinový /třený/ charakter, ale ponechává si hlasnost, kterou naopak vložené "t" přijímá, takže výsledek je dd : Vedle iḍḍakara je tedy možný i tvar iddakara.

c/ je-li první souhláskou kmene emfatické ṣ, ḍ, ṭ, ḏ,

vložené "t" se připodobňuje v emfasi a mění se na emfatické "ṭ":

ṣadama - iṣṭadama - srazit se s někým navzájem

ḍaraba - iḍṭaraba - zmítat se, být zmítán

ṭarada - iṭṭarada - být nepřetržitý

v případě ḏ je opět změna ḏ na ṭ :

ḏalama - iṭṭalama - trpět bezprávím nebo se "t", které se změnilo na emfatické "ṭ", změnilo na "z": izḏalama.

Tyto změny jsou poměrně řídké, ale pozor na ně! Abychom nehledali např. kořen tvaru izdahama pod nějakým domnělých kořenem s-d-ḥ-m! Zvláště to platí o slovese s prostřední souhláskou w /viz později/ v VIII. kmeni: izdāda - narůstat v počtu /kořen z-w-d/.

IX. KMEN

Jen pro úplnost zde uvádím tento kmen, který je velice řídký a který zatím nemůžeme časovat.

Tvoří se zdvojením souhlásky kmene a předražením pomocné samohlásky, ale zachovává zdvojení poslední souhlásky, je vokalisováno ja- a impf. vokál je -a-. Participium zde nerozlišuje aktivum a pasivum.

perf.	imper.	apok.	imper.	part.
iḥmarra	jaḥmarru	jaḥmarir	iḥmarir	muḥmarrun

Význam deváté třídy je omezený. Jsou to slovesa značící barvy nebo těleské nedostatky, vady :

iḥmarra - být červený, iṣfarra - být žlutý, iṭrašša - být hluchý atd.

X. KMEN

istaktaba	jastaktibu	istaktib	mustaktibun	mustaktabun
istaḥbara	jastaḥbir	istaḥbir	mustaḥbirun	mustaḥbarun

perf. ista--a-

imperf. jasta--i-

Tvoří se od IV. kmene přidáním předpony ista- před kmen IV., který - jak jsme viděli - nemá za 1. souhláskou žádnou samohlásku.

V impf. je předpona ja- a pomocný vokál předpony i- /ista-/ odpadá. Impf. vokál je -i-. Participia dle toho, aktivní -i-, pasivní -a- v kmeni.

perf.	imperf.	subj.	apok.	rozkaz.	part.akt.	part.pas.
istaktaba	jastaktibu	jastaktiba	jastaktib	istaktib	mustaktibun	mustaktabun
istaktabat	tastaktibu			istaktibī		

atd.

Význam

1 - reflexivní od IV.

ʾaḥbara IV - informovat : istaḥbara - informovat se

2 - pokládat něco za to, co vyjadřuje základní I. kmen:

ḥasuna - být hezký : istaḥsana - pokládat za hezkého

ṭaqla - být těžký : istaṭqala - pokládat něco za těžké

3 - prosit o to, co vyjadřuje I. základní kmen:

ḡafara - omluvit : istaḡfara prosit o omluvení, o prominutí

ʾadina - dovolit : istaʾdana - prosit o dovolení

4 - denominativní

ḥaḡarun - kámen : istaḥḡara - stát se kamenem, zkamenět

45. Pasivní tvary kmenů V - X.

Jsou to tvary teoretické, protože se mnohde nevyskytují

/např. od slovesných kmenů, které mají samy význam pasivní/:

V tukuttiba, jutakatabu

VI tukūtiba, jutakātabu

VII unkutiba, junkatabu

VIII unktutiba, juktatabu

X ustuktiba, justakatabu

	perf.	imperf.	rozkaz	part. akt.	part. pas.
II.	كَتَبَ	يُكْتَبُ	كَتِبْ	مُكْتَبٌ	مُكْتَبٌ
III.	كَاتَبَ	يُكَاتِبُ	كَاتِبْ	مُكَاتِبٌ	مُكَاتِبٌ
IV.	اَكْتَبَ	يُكْتَبُ	اَكْتِبْ	مُكْتَبٌ	مُكْتَبٌ
V.	تَكْتَبُ	يَتَكْتَبُ	تَكْتَبْ	مُتَكْتَبٌ	مُتَكْتَبٌ
VI.	تَكَاتَبَ	يُتَكَاتِبُ	تَكَاتِبْ	مُتَكَاتِبٌ	مُتَكَاتِبٌ
VII.	اِنْكَتَبَ	يَنْكَتِبُ	اِنْكَتِبْ	مُنْكَتَبٌ	مُنْكَتَبٌ
VIII.	اجْتَمَعَ	يَجْتَمِعُ	اجْتَمِعْ	مُجْتَمِعٌ	مُجْتَمِعٌ
IX.	احْمَرَّ	يَحْمَرُّ	احْمَرِّ	مُحْمَرٌّ	مُحْمَرٌّ
X.	اسْتَكْتَبَ	يَسْتَكْتَبُ	اسْتَكْتِبْ	مُسْتَكْتَبٌ	مُسْتَكْتَبٌ